Ps 119 (118), 1-16 (Alef-Bet) /wg BT wyd. 4/

Alef

[1] Szczęśliwi, których droga nieskalana,
którzy postępują według Prawa Pańskiego.
[2] Szczęśliwi, którzy zachowują Jego upomnienia,
całym sercem Go szukają,
[3] którzy nie czynią nieprawości,
lecz kroczą Jego drogami.
[4] Ty na to dałeś swoje przykazania,
by pilnie ich przestrzegano.
[5] Oby moje drogi były niezawodne
w przestrzeganiu Twych ustaw!
[6] Wtedy nie doznam wstydu,
gdy zważać będę na wszystkie Twe przykazania.
[7] Chcę Ci dziękować szczerym sercem,
gdy nauczę się wyroków Twej sprawiedliwości.
[8] Przestrzegać będę Twych ustaw:
nie opuszczaj mnie nigdy!

Bet

[9] Jak młodzieniec zachowa ścieżkę swą w czystości?
- Przestrzegając słów Twoich.
[10] Z całego serca swego szukam Ciebie;
nie daj mi zboczyć od Twoich przykazań!
[11] W sercu swym przechowuję Twą mowę,
by nie grzeszyć przeciw Tobie.
[12] Błogosławiony jesteś, Panie,
naucz mnie Twoich ustaw!
[13] Opowiadam swoimi wargami
wszystkie wyroki ust Twoich.
[14] Cieszę się z drogi Twych upomnień
jak z wszelkiego bogactwa.
[15] Będę rozmyślał o Twych postanowieniach
i ścieżki Twoje rozważał.
[16] Będę się radował z Twych ustaw:

słów Twoich nie zapomnę.

Psalm 119 jest najdłuższym utworem Księgi Psalmów, liczy aż 176 wersetów, dlatego będziemy się nim modlić we fragmentach przez najbliższe tygodnie. Tak czyni też Kościół w modlitwie Liturgii Godzin. Prawie codziennie, w dni powszednie, wśród psalmów liturgicznej „Modlitwy w ciągu dnia" mamy bowiem fragment tego psalmu. Podstawowa struktura Psalmu 119, a zatem i jego podział na części, są łatwe do określenia. Psalm ten jest bowiem utworem alfabetycznym, przy czym każde kolejne osiem wersetów zaczyna się od tej samej litery hebrajskiego alfabetu (*alef*, *bet*, *gimel* itd.). Przyjęło się zatem dzielić ten psalm na strofy nazywane literami tego alfabetu. Drugim charakterystycznym motywem tego psalmu, jest to, że w każdym wersecie, z wyjątkiem w.122), spotykamy się z terminem „Prawo Pańskie" (w. 1), albo jego synonimem. W Psałterzu termin „Prawo" (*Torah*) ma znaczenie dużo szersze, niż tylko zbiór przepisów prawnych, oznacza wszelkie pouczenie Boże, zarówno prawne, jak prorockie i mądrościowe.

Szczęśliwi, których droga nieskalana. Pierwsza strofa psalmu (Alef) rozpoczyna się hebrajskim zwrotem *'aszre*, tłumaczonym „szczęśliwi", albo „błogosławieni". Psalmista poucza, że szczęśliwymi są ludzie, których droga, czyli „postępowanie, życie" jest nieskalane, to znaczy zgodne z Bożymi drogowskazami, jakimi są przykazania Bożego Prawa. Nie jest to jakiekolwiek zachowywanie Prawa, ale takie, w którym człowiek „całym sercem" szuka woli Pana i pragnie „pilnie" ją realizować w swym życiu.

Oby moje drogi były niezawodne w przestrzeganiu Twych praw! Ogólne rozważanie o wartości życia według Bożych pouczeń okazuje się wstępem do osobistej modlitwy Psalmisty, który wobec Pana wyraża pragnienie przestrzegania wszystkich Jego przykazań. Chce się ich uczyć, zgłębiać je i rozważać. To będzie dla niego największym skarbem i radością. Prosi Pana, by wytrwał na tej drodze. Z pokorą uznaje, że będzie to możliwe tylko z pomocą samego Boga.

Boże, Twoje przykazania są pełne mądrości, udziel łaski swojemu ludowi, aby zawsze w nich widział drogowskazy swego życia i drogi do Nieba. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv